

Núm 200
MAIG / JUNY 2010

lluita

Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

Francesc Layret

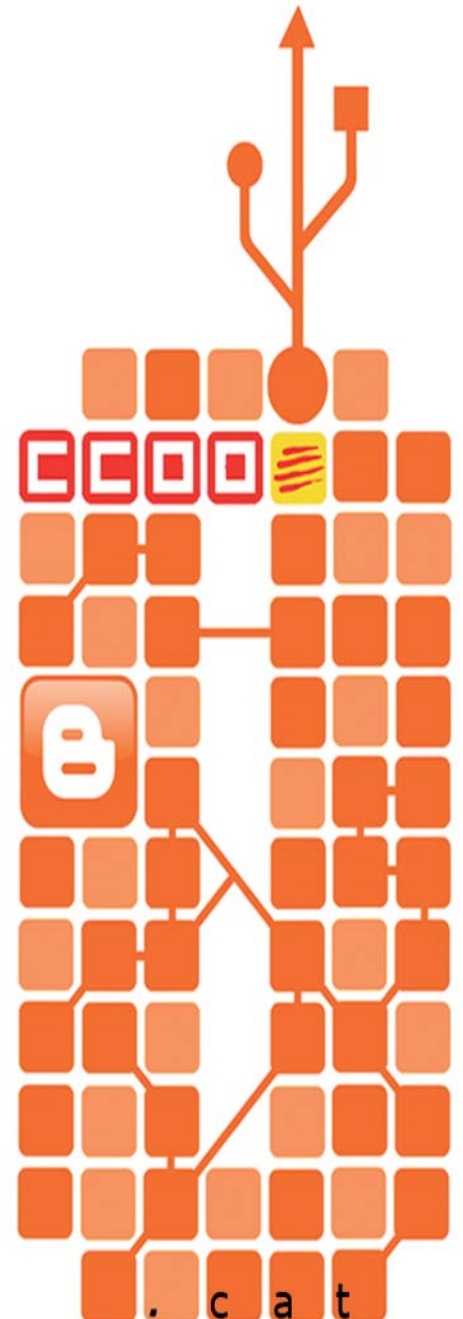
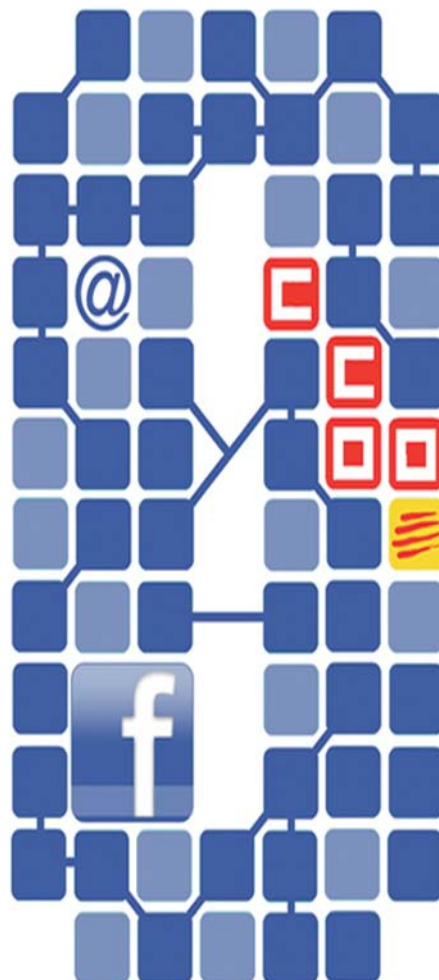
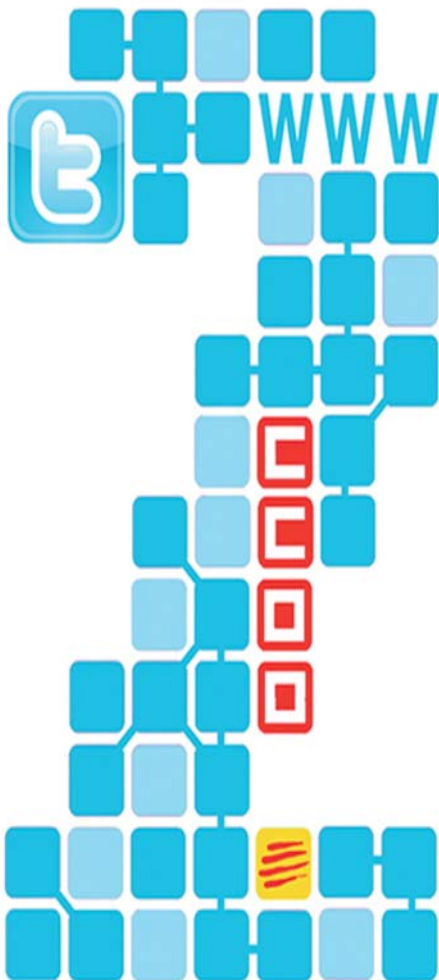
obrera

■ **Clatellada social a Zapatero**
davant la seva injusta tisorada

■ **Entrevista** a Joan Manuel Serrat

■ **Situació actual** del patrimoni sindical

La comunicació, eix central del Sindicat

MAIG_JUNY 2010

ENTREVISTA 4

Joan Manuel Serrat, "Vivim en un món que fomenta constantment l'individualisme i el que no triomfa és un desgraciat"

JUSTÍCIA SOCIAL 6

CCOO participa en els actes contra l'atac directe als principis bàsics de la democràcia

SINDICAT 9

Allò que cal saber del patrimoni sindical

COMUNICACIÓ 10-11

Lluita Obrera celebra el número 200 amb prop de quaranta anys d'història

SOCIETAT 12-13

La instrumentalització de la immigració, un risc per a la convivència

Reestructurar les caixes: per què i per a qui?

MEDI AMBIENT 14

CCOO aposta per fer compatible l'activitat de la mineria del Bages i el respecte amb el seu entorn natural

POLÍTICA SOCIAL 17

CCOO treballa pel reconeixement de les diferències entre dones i homes en la salut

La Generalitat incompleix l'Acord de mesures per a l'ocupació juvenil

MACEDÒNIA 19

Jornada sindical Galeuscat

Debat "Mercat, globalització i nació"

Hi ha pecats que són delictes

editorial

“Quan els treballadors fan vaga no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions”

Aquesta frase de Francesc Layret, que ha estat present en la portada de la nostra revista *Lluita obrera* i que continua en el nou format que inaugurarem amb aquest número 200, té plena vigència en la situació actual.

Estem vivint moments de vagues i mobilitzacions per evitar que els treballadors i les treballadores paguin amb els seus salaris, condicions laborals i qualitat de vida, les conseqüències d'una crisi que no han provocat.

Hem viscut anys de creixement amb la lògica dels mercats sense control i amb uns poders públics que han actuat al servei dels poders econòmics i financers i no com a garants de l'interès col·lectiu. I ara, quan arriba la crisi, ens volen fer creure que tots hem viscut per sobre de les nostres possibilitats i que hem de tornar a ser més pobres. Però, tots ens hem enriquit de la mateixa manera? Sembla fins i tot bastant cínic que aquells que durant anys han guanyat xifres astronòmiques amb l'especulació financera i immobiliària, els que han trobat mecanismes fiscals per eludir la contribució a la hisenda pública, els que s'han beneficiat de la retallada d'impostos directes o de la seva desaparició, com l'impost successions i donacions o el del patrimoni, ara ens demanin a nosaltres que n'assumim els costos.

És en aquests moments que des del sindicalisme cal batallar perquè la crisi sigui una oportunitat per canviar els patrons de creixement i guanys econòmics, i les actuals regles de joc de l'economia mundial. Necessitem una globalització amb drets que posi fre a l'especulació financera i a l'enriquiment sense mesura d'una minoria a costa del treball de la majoria de la població i de l'empobriment d'una bona part del món.

A Catalunya i a l'Estat espanyol això vol dir rebutjar la retallada que comporta el pla d'ajust del Govern, reclamar una reforma en profunditat del sistema fiscal, que faci pagar més a qui més guanya, i la reestructuració urgent del sistema financer, que torni el crèdit a les empreses i famílies, doni suport a l'economia productiva i elimini els riscos de privatització de les caixes d'estalvi.

CCOO de Catalunya, com a sindicat de classe i nacional, ens sentim al costat dels treballadors i les treballadores en la defensa dels drets col·lectius i les conquestes socials i laborals aconseguides durant molts anys, i ens sentim compromesos en l'objectiu que la sortida de la crisi no es faci carregant el pes, més encara, en els sectors més febles de la societat. ■

Clatellada social a Zapatero davant la seva injusta tisorada

La vaga general del sector públic, el 8 de juny, va ser tot un èxit

El president del Govern espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero i el seu Executiu van obrir la porta el passat mes de maig a una gran conflictivitat social després de presentar un paquet de mesures per reduir el dèficit públic. D'aquesta manera, el president es rendia als dictats dels especuladors i feia recaure les mesures per sortir de la crisi en els sectors més febles de la societat.

El 20 de maig ja van tenir lloc un conjunt de mobilitzacions d'empleats públics contra aquestes mesures, que van culminar amb una vaga general el 8 de juny en tot el sector públic de l'Estat.

CCOO considera que aquestes mesures són inútils per sortir de la crisi, ja que redueixen la capacitat adquisitiva dels treballadors públics, els pensionistes i altres col·lectius i restringeixen la capacitat de consum i, per tant, debiliten la demanda interna i l'activitat econòmica i allunyen la recuperació. Les mesures són injustes socialment perquè carreguen els costos de la crisi sobre els sectors més febles de la societat. Congelen les pensions, quan actualment la pensió mitjana a Catalunya és de 798 euros. Retallen els salaris públics, quan hi ha un nombre molt important de treballadors públics que amb prou feines són mileuristes. Retallen el xec nadó de manera indiscriminada de manera que castiguen les famílies amb menys recursos, especialment les aturades. Avancen l'enduriment dels requisits per a la jubilació parcial previstos per al 2014 i dificulten les noves contractacions i el rejuveniment de les plantilles. Elimi-

Els empleats públics van escalfar motors, el 20 de maig, amb diferents concentracions © MJ Mora

nen la retroactivitat de la prestació de dependència i discriminen així l'accés a aquest dret quan hi ha endarreriments de més d'un any en els reconeixements.

Són mesures regressives laboralment, ja que trenquen amb el dret a la negociació col·lectiva i als avenços legals quan l'Estatut bàsic de l'empleat públic (EBEP) estableix i reconeixia el dret a arribar a acords que s'han de complir.

Pèrdua de credibilitat

El no-compliment dels acords signats fa sis mesos amb els empleats públics i fa uns anys sobre les pensions posa en qüestió la credibilitat del Govern per assolir qualsevol acord en el marc del diàleg social. CCOO de Catalunya considera que aquestes mesures no ajuden a sortir de la crisi, i, per tant, reclama la revisió del Pla d'ajust i de les retallades de la despesa social.

CCOO urgeix a la reforma dels sistema financer i del sistema fiscal per fer fluir el crèdit a les empreses i les famílies i per

fer aflorar el diner negre, que segons l'Associació d'Inspectors Gestha podria fer recaptar 38.500 milions d'euros addicionals a les arques públiques, i a recuperar l'impost del patrimoni, ja que la seva

Les mesures impulsades per Zapatero són injustes socialment, regressives laboralment i inútils per sortir de la crisi

eliminació ha representat 1.800 milions d'euros l'any 2009 a Espanya.

Dissortadament, estem en un període de conflictivitat laboral i social i de més desafecció de la ciutadania envers la classe política per cedir a la pressió dels mercats i del liberalisme econòmic. ■

“Vivim en un món que fomenta constantment l'individualisme i el que no triomfa és un desgraciat”

JOAN MANUEL SERRAT

■ **En un moment en què la memòria històrica està en el centre del debat polític**

i social del nostre país, apareix el teu disc “Hijo de la luz y de la sombra”, dedicat al centenari del naixement de Miguel Hernández. Això és casual?

El que he buscat exactament és fer cançons boniques, bones cançons amb uns textos fantàstics de Miguel Hernández. Hauríem de veure quin procés ha portat l'elaboració d'aquest treball, que en un principi no m'havia passat pel cap. Amb motiu del centenari del seu naixement, només buscava escriure un parell de cançons amb poemes d'Hernández que refresquessin una mica aquelles que havia fet l'any 1972. I per conformar un espai dins l'espectacle que tenia previst fer en el 2010, en què això es commemorés. Però vaig començar a escriure i em vaig enllumenar amb el treball del poeta i no em vaig aturar amb dues cançons. Al final tenia prou material i de qualitat com per plantejar el projecte d'un segon treball sobre Miguel Hernández, que no pretén ser complementari de l'altre: cadascun té vida pròpia. Tot junt em va donar peu a fer l'espectacle “Hijo de la luz y de la sombra”, que és el que estic presentant per tot arreu fins a l'abril de l'any vinent. La coincidència amb la interrupció del procés natural de reivindicació

ció i lluita per la memòria històrica que des de fa temps està tenint lloc, i s'ha culminat amb aquesta desafortunada història del jutge Garzón, és senzillament el resultat del temps que estem vivint. El disc és anterior a tot això, però dissortadament coincideix amb aquesta història. No és desitjable que un procés reivindicatiu tan necessari i que ens ajudaria a retrobar-nos a tots s'hagi vist tacat per un procés contra un jutge que ha defensat la possibilitat d'obrir les fosses comunes.

■ **Vas contribuir a fer que la societat espanyola dels 60 i 70 conegués els seus poetes, Machado, Hernández, Alberti, Salvat Papasseit. Sembla que avui torna a ser necessari recordar-los.**

Sempre és necessari. El coneixement dels nostres poetes ens ajuda a ser millors com a ciutadans i ens ajudarà a construir un país millor, més culte, més sensible, més savi i més educat, el que vol dir també més tolerant amb les reivindicacions de cadascú, i ens ajudarà a la convivència. Només per això. El que passa és que la difusió de la poesia va contrarcorrent amb els temps. Malgrat que avui hi ha més gent que sap llegir que mai, que sap “ajuntar les paraules”, en realitat es llegeix menys, i, dins la lectura en concret, la poesia. La gent té una idea de la poesia com una cosa difícil, culta, i se n'ha allunyat, quan no és necessàriament difícil i Miguel Hernández n'és una bona prova. Cal llegir-lo a poc a poc i posar-hi interès.

Però s'ha d'aprendre per a tot, ens hem d'educar fins i tot per comprendre les coses més senzilles.

■ **Destaques l'actualitat de la poesia d'Hernández, la mateixa actualitat que ens parla de Garzón, l'Estatut, la corrupció... Què creus que hem de fer?**

Jo no voldria menysprear tot això que està passant perquè és força important, però m'agradaria defensar la intemporalitat de Miguel Hernández, malgrat aquests esdeveniments. I si apareixen paral·lelismes és perquè la poesia d'Hernández parla de coses que no són patrimoni d'un temps ni d'unes determinades circumstàncies, sinó que es repeteixen històricament i, per tant, toquen aquell voraviu... L'Hernández passa molt bé pel temps perquè és un bon poeta, perquè el que diu està molt bé, diu coses que són properes. El que ell escriu, malgrat que està escrit en un temps i unes circumstàncies concretes traspassen el temps i se situen en l'actualitat.

■ **Els artistes, els cantants, van tenir un paper essencial en la recuperació de les llibertats democràtiques, polítiques i socials, fent la guitza al règim franquista juntament amb els treballadors. Quin és el paper que poden tenir avui davant aquestes onades d'intolerància.**

Els artistes han estat importants en qual-sevol època de la història. Els artistes són els que poden transmetre millor el que

passa, ja que són els que tenen menys compromisos. Altres oficis i feines tenen altres compromisos, que probablement fan que no transmetin la seva realitat amb tanta claredat com fan els artistes, que són fonamentals des de les coves d'Altamira. En l'època de la Transició i els anys anteriors, els artistes van tenir molts papers de tota mena. No només per tractar d'explicar aquelles coses que pensaven molts i que no podien dir i d'una manera més o menys clara o translúcida anar-la col·locant. Transmetien un consol col·lectiu, estaven a prop de moltes coses. Jo recordo recitals que servien per convocar actes polítics, per recollir diners, i també per afrontar situacions concretes i puntuals com a eina provocadora. Es feien servir per a tot. Però els artistes també van ser abandonats en un moment determinat. Quan aquesta fase se supera també són abandonats a la seva sort perquè ja hi ha d'altres mecanismes per reivindicar certes coses, ja hi havia camins polítics, culturals, socials, que figurava que ho podien fer. L'artista ha estat prou responsable, no tothom, però en general ha estat així. Avui passa el mateix que sempre. Hi ha un argumentari que l'artista pot fer servir, el que passa és que ara l'argumentari no té com en la Transició o en la Dictadura un enemic clar i comú. Ara l'adversari és una cosa molt difosa i un arriba a pensar que aquest món, aquesta societat estructurada políticament d'una manera que se'n diu sistema democràtic, és hostatge d'una altra entitat superior i etèrea, que belluga tots els fils.

■ **És un bon moment per la cultura? És un bon moment per a la música? Ho dic sobretot per la irrupció de les noves tecnologies, les descàrregues per Internet...**

La nova tecnologia és meravellosa, el problema és com la fem servir. Quan Fermi treballa amb l'àtom i fa les seves investigacions, ell està fent un pas tecnològic fantàstic. El problema és quan arriba Oppenheimer i fa la bomba atòmica. La tecnologia no es fonamenta a baixar-se cançons d'Internet, no es pot definir per això, seria posar molt baix el llistó. L'ús que se'n fa, de la tecnologia, és complex, és difícil d'organitzar, en un món on la gent té molt per a formar-se, per qüestions d'edat sobretot, tenen a l'abast aparells i

eines que són de risc, el món d'Internet és una finestra i per les finestres es pot sortir i entrar, és complex tot això. No es pot organitzar gaire més del que està sense retallar llibertats individuals que sens dubte tenen riscos.

■ **Lluita Obrera fa 200 números, la revista d'un sindicat que té 190.000 afiliats i afiliades en un moment on sembla que allò que és col·lectiu hagi perdut força en favor de l'individualisme. ¿Té sentit defensar avui l'acció col·lectiva o és una guerra perduda?**

Hem de dir a la gent la importància que té treballar mà sobre mà. Però vivim en un món que fomenta constantment l'individualisme, l'èxit com a raó d'existir; el que no triomfa és un desgraciat. Aquesta cultura és molt fotuda, ja que, quan tu fragmentes una societat, aquesta és més domesticable i més senzilla de conduir. Una societat ha de tenir afermats tots els seus vincles i cada individu ha de saber que forma part d'un conjunt i que només si el conjunt funciona, també funcionarà ell i la resta és una fal·làcia, independentment que estigui afiliat o no a un sindicat, que tingui un pensament més radical o que sigui ideològicament més dispers. És un cistell que es fa amb elements de diferents procedències i si no estan tots junts les coses no marxen.

■ **Tens una agenda molt completa aquest any. ¿Tens força i il·lusió?**

La nostra professió també està patint molt la situació econòmica general, ja que no som un article de primera necessitat. I a més hem viscut un temps en què allò que és públic s'ha fet càrrec del que no se n'havia de fer. Però seguir fent música i seguir treballant en això és molt satisfactori. Jo continuo fent el que faig perquè m'agrada i la gent m'aguanta i m'ho deixa fer, i perquè tinc salut i força per fer-ho, independentment dels meus accidents, els dos càncers que he passat en un marge de temps no massa gran, la meua salut és fantàstica, encara que alguns no s'ho creguin. He tingut tota la vida, i continuo tenint, una salut fantàstica i no m'enredo amb malalties de segona.

Perquè tu ets de primera. ■ Emili Rey

CCOO defensa l'Estatut de Catalunya

El sindicat reclama la renovació total dels membres del Tribunal Constitucional

Davant el nou fracàs del Tribunal Constitucional a l'hora de decidir sobre l'Estatut de Catalunya, CCOO defensa que l'Estatut és plenament constitucional, ja que l'han aprovat tres dels pilars del nostre sistema democràtic com són el Parlament de Catalunya, les Corts espanyoles i els ciutadans i ciutadanes de Catalunya en un referèndum. Joan Carles Gallego, secretari general del sindicat, ha reclamat la renovació total dels membres del Tribunal Constitucional, ja que no han estat capaços de prendre cap decisió sobre la validesa de l'Estatut, tot i el temps que ha transcorregut des que es va aprovar. És per això que CCOO de Catalunya demana al Govern de la Generalitat i a tots els partits polítics catalans que no esperin la sentència del Tribunal Constitucional per desplegar les lleis que permet l'Estatut, especialment les que tenen a veure amb els drets de les persones i que afecten la millora de les seves condicions de vida i de treball, així com les que permeten fer realitat les inversions per construir les infraestructures pendents. CCOO continuarà defensant que Catalunya tingui cada vegada més capacitat d'autogovern i assumeixi el compromís de garantir que tothom pugui accedir als drets socials bàsics i a un model social més just, cohesionat i solidari. ■ **Marc Contijoch**

CCOO participa en els actes contra l'atac directe als principis bàsics de la democràcia

És intolerable que s'intenti desprestigiar el jutge Garzón per investigar els danys del franquisme

© MJ Mora

CCOO de Catalunya, com a membre de la plataforma 'Un clam de justícia' que aplega ciutadans i ciutadanes de diferents entitats, associacions i organitzacions amb l'objectiu comú de defensar els valors i la memòria democràtica, ha participat en diversos actes de suport al jutge Baltasar Garzón.

Així, s'ha celebrat un acte de suport al jutge al Paraninfo de la Universitat de Barcelona que ha comptat amb la participació de José M. Mena, Paco Ibáñez, Comediants, Maria del Mar Bonet i Rosa Regàs, entre d'altres.

Igualment, també s'han dut a terme altres iniciatives com ara una concentració ciutadana a la plaça de Sant Jaume de Barcelona o l'acte "Els desapareguts del franquisme i la causa seguida contra jutge Garzón", celebrat a la seu de CCOO de Catalunya. Per a CCOO és intolerable que s'intenti desprestigiar la figura de Baltasar Garzón per haver estat el jutge que ha intentat investigar els danys, que durant 40 anys, s'han causat a les víctimes de la dictadura feixista del general Franco. CCOO demana l'atenció de tots els ciutadans i ciutadanes en aquest tema, ja que és un atac directe als principis bàsics de la democràcia. ■

La seva connexió fàcil, ràpida i segura amb europa, amb el món.

Barcelona Europa

El Port de Barcelona és un port preparat per al futur. Perquè té una **plataforma de comerç electrònic innovadora**, una **eina de gestió en línia** que ens permet eliminar el paper i accelerar processos. Perquè **està creixent dia rere dia**, ampliant espais, multiplicant recursos, **generant més i més activitat**. En poques paraules, perquè s'ha convertit en un port amb **més capacitat, flexibilitat i sostenibilitat**. Descobreixi una de les connexions més avançades d'Europa.

Una connexió mai vista

- ◆ El primer port espanyol en tràfic internacional.
- ◆ El port capdavanter de la Mediterrània i del sud d'Europa.
- ◆ El port de creuers núm. 1 d'Europa i el cinquè del món.
- ◆ El primer port a obtenir la certificació de qualitat ISO 9001.

Augmenten les protestes laborals

Milers de treballadors i treballadores de Correus es van manifestar pels carrers de diferents ciutats de l'Estat, entre les quals Barcelona, contra l'"apagada postal" i la liberalització del sector postal europeu, que comporta la reducció de les inversions de l'empresa i posa en perill molts llocs de treball. Correus té uns 11.000 empleats a Catalunya (65.000 a tot Espanya).

Més protestes

També els mitjans de comunicació han dut a terme mobilitzacions: els treballadors de l'agència EFE van fer dos dies de vaga per la retallada salarial del 4,5% establerta per l'empresa per als anys 2010, 2011 i 2012; mentre els treballadors del diari *Avui* van aconseguir signar un acord amb l'empresa que deixava sense efecte el pla de viabilitat que preveia 65 acomiadaments i una rebaixa salarial de, com a mínim, el 6%. A més, continuen en lluita els treballadors de Temoina, Aluflex, Coperfil, Sediasa, Kaufil, Power Controls i Construcciones Granera, entre d'altres. ■

Continuen les aigües tèrboles a l'ensenyament català

CCOO ha denunciat la supressió de més de 200 llocs de treball als serveis educatius de tot Catalunya

L'ensenyament públic i privat de Catalunya es continua mobilitzant. Mentre, d'una banda, milers de professionals de l'educació pública van tornar a participar en les concentracions contra la política del Departament d'Educació, d'una altra, mestres i professors i professores de l'escola privada (concertada i no concertada) van demanar l'homologació de les seves condicions laborals amb les de l'escola pública i van denunciar el greuge històric que pateixen aquests professionals. A més, continuen les protestes per aturar la supressió de grups de batxillerat en diversos centres o municipis. Paral·lelament, els sindicats han organitzat un referèndum en el qual la comunitat educativa dels centres públics podrà opinar sobre la política del Departament d'Educació.

Retallada als serveis educatius

Així mateix, CCOO ha denunciat la supressió de més de 200 llocs de treball als serveis educatius de tot Catalunya, que són òrgans de suport permanent i d'assessorament tècnic per al professorat, l'alumnat i les famílies. Aquesta mesura s'ha pres sense comunicar-la al sindicats amb representació a la Mesa Sectorial d'Ensenyament.

Per una altra banda, el sindicat ha posat en marxa una campanya per defensar l'escola rural, que reclama l'augment de plantilles que li correspon en aplicació de la sisena hora, augment que, actualment, no s'està donant. ■

Inspecció de Treball sanciona el Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

La Inspecció de Treball i Seguretat Social de Barcelona ha estès una acta d'infracció al Bisbat de Sant Feliu per diversos incompliments en relació amb la Llei de prevenció de riscos laborals. La Federació de Construcció i Fusta de CCOO de Catalunya havia denunciat la falta de mesures de seguretat a l'edifici destinat a ser la nova seu episcopal, al carrer Armenteres de la capital del Baix Llobregat.

Els delegats sectorials de CCOO van comprovar riscos de caiguda d'altura per obertures i buits no protegits, bastides en mal estat, falta de closos perimetrals, xarxes mal muntades, insuficiències en els plans de seguretat i incompliments de les lleis de subcontractació.

La sanció afecta l'empresa constructora Estructures Cotano Blanes 2009, S.C. i, directament, al Bisbat de Sant Feliu, que actua com a promotor i contractista principal de proteccions col·lectives. ■

Suzanne Lenglen, Nica, 1921
Fotografia de J.H. Lartigue © Ministère de la Culture - France / AAJHL

UN MÓN FLOTANT

FOTOGRAFIES DE
JACQUES HENRI LARTIGUE (1894-1986)

Av. de Ferrer i Guàrdia, 6-8 · www.laCaixa.es/ObraSocial

EXPOSICIÓ
DEL 5 DE MAIG AL 3 D'OCTUBRE DE 2010

Entrada gratuïta

CaixaForum *Barcelona*

Obra Social
Fundació "la Caixa"

Allò que cal saber del patrimoni sindical

Quan parlem de patrimoni sindical, hem de diferenciar el patrimoni històric del patrimoni acumulat

El patrimoni històric (PSH) procedeix de les confiscacions d'immobles produïdes una vegada finalitzada la Guerra Civil als sindicats democràtics. Aquests immobles, o el seu valor econòmic actualitzat, ha estat retornat al llarg dels últims 30 anys, una vegada acreditada la titularitat dels béns confiscats.

El patrimoni sindical acumulat (PSA) està integrat per immobles que van ser acumulats pels sindicats verticals en l'època franquista, que es va produir gràcies als ingressos derivats de les quotes obligatòries de tots els treballadors i treballadores i els empresaris, que pagaven mensualment al sindicat vertical. Una vegada instaurada la democràcia es va procedir a la cessió en ús a les organitzacions sindicals i empresarials en proporció a la seva representativitat, per al desenvolupament de les funcions que els reconeixia l'ordenament jurídic. La gestió d'aquest patrimoni immobiliari correspon a la Subsecretaria de Treball i Immigració.

L'Estat en manté la propietat i únicament cedeix l'ús d'aquests locals amb l'objectiu de garantir les necessitats de funcionament i organització recollides en la Llei orgànica de llibertat sindical, i en cap cas no es pot modificar la natura, la forma o el destí dels edificis cedits. Així mateix està expressament prohibit obtenir qualsevol tipus de guany econòmic derivat d'aquesta cessió. Les despeses de subministraments, les generals i les reparacions són a càrrec de les organitzacions i l'Estat només assumeix obres de caire estructural. La pèrdua de representativitat o l'ús inadequat d'aquests immobles produeixen l'extinció de la cessió.

L'edifici de Via Laietana es fa malbé

El passat mes de gener, CCOO de Catalunya va denunciar el gran deteriorament que té l'edifici situat en el núm. 16 de Via Laietana, que forma part del patrimoni sindical acumulat, on tenim la seu nacional de CCOO, i exigia al Ministeri de Treball i Immigració que garantís la plena habitabilitat i funcionalitat d'un edifici per on cada dia passen més de 3.000 persones. Cal dir que fins a l'abril CCOO ocupava 7 plantes d'aquest edifici, la UGT dues i la CGT una.

Arran de la denúncia, el Ministeri de Treball va proposar el passat 29 d'abril a la Comissió del Patrimoni Sindical l'adjudicació de dues plantes alliberades per la UGT, que va marxar a un nou local, a CCOO, mentre no es trobi una solució definitiva sobre l'edifici de Via Laietana.

Intent d'ocupació

El dia 1 de maig la UGT va inaugurar el seu nou local i va deixar les instal·lacions de Via Laietana, fet que van aprofitar membres de la CGT per intentar ocupar-les. En veure que serien desallotjats per efectius dels Mossos d'Esquadra, van desistir de l'ocupació el dia 2, i van causar grans destrosses, alhora que impediend, en cas d'evacuació, la sortida pel núm. 18, que és la d'emergència, de les persones de CCOO així com els seus usuaris i usuàries.

CCOO condemna aquest acte irracional, injustificat i vandàlic, ja que ningú no està legitimat per restringir la seguretat de les persones i va sol·licitar i exigir a la CGT el retorn a les condicions de seguretat.

La CGT ha intentat aconseguir de forma il·legal el patrimoni sindical que no li correspon

CCOO lamenta que el sindicat CGT intenti aconseguir de forma il·legal el patrimoni sindical que no li correspon en funció de la seva representativitat: CGT 1.183 delegats/ades amb un PSA autoritzat de 3.183 m² (2,69 m²/delegat/ada); CCOO 26.133 delegats/ades amb un PSA autoritzat de 32.816 m² (1,25 m²/delegat/ada).

Davant d'aquesta ocupació violenta, CCOO va exigir al Ministeri que accelerés la solució definitiva del PSA de Barcelona, i que, de manera urgent i sense que això pressuposi deixar de treballar per a la solució definitiva, s'assigni a CCOO l'ocupació de la totalitat de les plantes, única forma d'assegurar el manteniment adequat de l'edifici, així com la seva conservació, per poder garantir un pla integral de seguretat i evacuació. ■ **Luisa Montes**

Lluita Obrera celebra el número 200 amb prop de quaranta anys d'història

Era el 15 de gener de 1978 quan sortia a la llum el número 0 de la segona època de *Lluita Obrera*

El director d'aleshores, Jaime Aznar, mostrava en un editorial que duia per títol "Un largo camino" la seva satisfacció pel moment de llibertat i de democràcia que es vivia aleshores al nostre país, amb la possibilitat de celebrar eleccions sindicals a les empreses i com deia l'article "que *Lluita Obrera* pueda editarse y venderse legalmente y no en clandestinidad, como cuando salió (primera época) en 1972". Aquell va ser un moment molt important per a aquesta publicació, un moment que marcava l'abans i el després de la restauració de les llibertats polítiques i democràtiques a Espanya. I d'allò ja en fa 32 anys. Ara celebrem el número 200 de la nostra *Lluita Obrera*, amb aquest exemplar que teniu a les mans, amb un canvi de vestit, més modern, més actual. Sens dubte, el d'ara és un moment diferent, però encara carregat d'injustícies i d'incomprensions en el qual, de vegades, sembla que no s'ha après de les errades del passat i en el qual alguns volen esborrar per sempre la memòria històrica d'aquest país amb tots els riscos que això comporta. I per aquesta raó, més enllà del número rodó que és un 200, celebrem que ara, més que mai, la nostra *Lluita Obrera* és necessària per mostrar obertament la veu de CCOO, allò que volem dir i explicar des del nostre punt de vista a la societat, als treballadors i treballadores que ens continuen escollint com a primera força sindical de Catalunya.

L'era digital

Aquest també és un moment ben diferent al d'aquella *Lluita Obrera* dels anys 70, moment en què els mitjans de comunicació eren els que ara coneixem com a tradicionals: premsa, ràdio i televisió. En aquest període ha aparegut l'era digital amb una gran diversitat de formes i de sistemes de comunicació que han fet, fins i tot, que ens replantegem si avui cal mantenir una publicació en paper. I la resposta és que sí. Precisament, la gran dispersió informativa, la multiplicitat de canals de comunicació i la bretxa que tot això provoca en la societat, els

Més enllà del número rodó que és un 200, celebrem que ara, més que mai, la nostra *Lluita Obrera* és necessària per mostrar obertament la veu de CCOO

que s'han enganxat a l'era digital i els que no, fan que la nostra publicació sigui avui per avui l'únic mitjà de comunicació que arriba a tota la nostra afiliació, als gairebé 190.000 afiliats i afiliades de CCOO de Catalunya. I això és un repte, però també un compromís amb la nostra gent.

CCOO de Catalunya està impulsant el seu canal de televisió, Visió TV, i ha pujat al tren de les xarxes socials amb la seva presència a Twitter, Facebook o Youtube

Família nombrosa

Però *Lluita Obrera* ha vist com la comunicació ha passat a ser un factor estratègic en la mateixa acció sindical i l'organització de CCOO. La mare *Lluita* ha vist néixer publicacions de caire territorial i sectorial. Ha vist el sindicat fent programes de televisió, de ràdio i vídeos. Ha vist com la propaganda, moltes vegades feta a mà, es convertia en disseny i impressió de qualitat. A mitjans dels 90 naixia la pàgina web de CCOO de Catalunya i posteriorment creixia amb moltes més webs de tot tipus d'organitzacions de Comissions, i com aquest espai s'anava adaptant a tots els canvis que s'han produït en els darrers 15 anys. *Lluita Obrera* ha vist com naixia una filla molt important i una de les estrelles de l'actual acció comunicativa de CCOO, el *Lluita Digital*, que cada quinze dies arriba a més de 60.000 correus electrònics d'afiliats i afiliades que voluntàriament se subscriuen a la publicació. I naturalment, ha vist com CCOO de Catalunya creava i impulsava el seu canal de televisió, Visió TV, i pujava al tren de les xarxes socials amb la seva presència a Twitter, Facebook o Youtube, entre d'altres.

La nova *Lluita Obrera* continuarà arribant als vostres domicilis, cinc vegades l'any, recollint els elements claus de la nostra acció sindical i social. I com que aquesta publicació és vostra, no dubteu en fer-nos arribar els vostres suggeriments per millorar-la, per fer-la més atractiva i adaptada als nous temps i a les vostres necessitats. I us convidem també a apuntar-vos a rebre el *Lluita Digital* per estar al dia de l'actualitat sindical i a participar en tots els espais de comunicació de què disposeu mitjançant CCOO de Catalunya. ■ **Emili Rey**

Subscriu-te al *Lluita Digital*. L'actualitat del sindicat cada 15 dies al teu ordinador.

En temps de crisi, les CCOO són més útils i necessàries que mai

Tot i la caiguda de la població ocupada, la nostra afiliació continua creixent

El sindicalisme general i de classe que representem CCOO és un instrument, una eina de la qual ens dotem els treballadors i les treballadores per defensar i millorar les nostres condicions de treball i de vida.

Ho fem amb la nostra afiliació a CCOO de Catalunya, la participació en les llistes de les eleccions sindicals i aportant reflexions, des del marc de l'empresa i el centre de treball fins als nostres òrgans de decisió i de direcció. Així doncs, la nostra força és la força de tots i totes.

Amb aquesta força tenim la capacitat de fer les propostes davant les empreses i els governs en els processos de negociació, de mobilitzar-nos quan no es volen reconèixer els nostres drets i també de tenir un ampli ventall d'assessors i assessores sindicals i d'un bon gabinet tècnic i jurídic, per donar-nos assessorament legal i econòmic

en les diferents negociacions o portar les nostres reclamacions davant la magistratura.

Aquesta utilitat té una demostració en el fet que, tot i la situació de crisi i la caiguda de la població ocupada, la nostra afiliació continua creixent; i en aquest sentit té un comportament diferent a crisis anteriors, en les quals la caiguda de l'ocupació anava acompanyada de la caiguda de l'afiliació.

Aquest compromís que tu, com cada un de nosaltres, assolim amb el sindicat és el que ens dóna força per reduir els efectes de la crisi, tant en la lluita per evitar i reduir l'impacte dels acomiadaments de tot tipus, com per mantenir i millorar les prestacions socials a les persones sense feina. ■

Xesús González

La instrumentalització de la immigració, un risc per a la convivència

CCOO reclama un compromís dels partits polítics de no utilitzar el fet migratori amb finalitat electoral

La situació actual és molt preocupant pel que fa a la convivència en els nostres barris i municipis. La crisi econòmica, l'atur, la retallada de recursos socials i l'inici d'un cicle de tres anys de conteses electorals (autonòmiques, municipals i generals) posen en perill la cohesió social, ja que hi ha forces polítiques que han decidit instrumentalitzar el fet migratori per guanyar alguns vots. I no és només la Plataforma per Catalunya la que cerca vots per mitjà de la seva campanya d'odi cap a la immigració, sinó que també ho fan el Partit Popular i el sector de CiU més lligat a Unió Democràtica.

© MJ Mora

nostre sistema de benestar social i de les mancances de seguretat ciutadana.

La polèmica sobre l'empadronament entra de ple en aquesta campanya d'instrumentalització: tant l'alcalde de Vic com el Partit Popular saben que els seus plantejaments no tenen cap base legal. Els ajuntaments saben que han d'empadronar totes les persones al marge de les seves situacions administratives i que la delació de persones empadronades administrativament irregulars vulnera la llei de protecció de dades, però pensen que plantejar el tema com un element polèmic aporta vots. Aquesta política d'engany està més que demostrada: l'alcalde de Vic no només va ser incapaç de dur-ho a la pràctica, sinó que ha hagut de rectificar; i el Partit Popular només ha presentat mocions en els ajuntaments de Catalunya, però no té cap intenció d'aprovar-les en els ajuntaments on tenen majoria, i en són molts fora de Catalunya. Centrar la polèmica a Catalunya és una prova evident de la instrumentalització electoralista.

Jugar amb foc

Aquests partits juguen amb foc. Incitar l'odi cap a la immigració, com ha fet el PP a Badalona, pot aportar alguns vots, però a mitjà termini té un efecte molt negatiu sobre la convivència i la cohesió social. El

més perillós és que es tracti de trencar la unitat de la classe treballadora, de crear tensió entre col·lectius que per interessos de classe han d'estar units. Això és trencar la cohesió social.

El nostre sindicat ha fet reiteradament una crida perquè els partits polítics firmin un compromís per la no-instrumentalització del fet migratori amb finalitats electorals, proposta que ha estat rebutjada tant pel PP com per CiU. Aquesta última força política ha demostrat la seva incoherència, ja que també va signar el Pacte Nacional per a la Immigració i va votar a favor de la Llei d'acollida, recentment aprovada amb un ampli suport pel Parlament de Catalunya. En aquest sentit, hem exigit un impuls del Pacte Nacional per a la Immigració perquè considerem que les mesures que preveu són un instrument molt vàlid per al foment de la convivència.

En definitiva, el que està en joc és la convivència i la cohesió social. Això afecta tothom: partits polítics, sindicats, però també associacions patronals, que fins ara no han opinat amb el pretext que no és un tema de les seves competències. Aquest silenci de la patronal és vergonyós, ja que demanen mà d'obra estrangera per augmentar el seus beneficis, però en canvi no estan disposats a assumir cap responsabilitat per defensar la convivència al nostre país. ■ **Ghassan Saliba**

Incitar l'odi cap a la immigració, com ha fet el PP a Badalona, pot aportar alguns vots, però a mitjà termini té un efecte molt negatiu sobre la convivència i la cohesió social

Ningú no diu que no es pugui parlar de la immigració, però sí que demanem responsabilitat i racionalitat quan es tracti el fet migratori. Les forces polítiques que han decidit instrumentalitzar aquest fet es basen en la por, els arguments irracionals, les simplificacions i el foment de l'odi per motius d'origen o de creença, amb l'objectiu de guanyar vots entre alguns sectors de la població, sobretot entre capes més desfavorides. Així, culpen la immigració de la crisi, de l'atur, del dèficit del

Joan Carles Gallego s'entrevista amb el cap de Govern d'Andorra, Jaume Bartumeu

El secretari general de CCOO de Catalunya es va desplaçar el passat 22 d'abril a Andorra per participar en una reunió amb el seu cap de Govern, Jaume Bartumeu.

A la trobada també van assistir-hi els secretaris generals de la Unió Sindical d'Andorra (USdA), Gabriel Ubach, i de la UGT de Catalunya, Josep Maria Álvarez.

Joan Carles Gallego, donant suport a les demandes de l'USdA, va exposar algunes mancances que afavoreixen la precarietat laboral i la baixa qualitat de les prestacions socials a Andorra: persecució sindical, inexistència de la negociació col·lectiva, falta de diàleg social...

En aquesta línia va insistir especialment en la situació dels treballadors transfronterers (prop de 2.000) que viuen a Catalunya però treballen a Andorra, i que en cas d'atur no poden optar a cap tipus de prestació. ■

La Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya celebra la 6a edició

Per sisè any consecutiu els partits polítics progressistes, els sindicats, els moviments socials i altres associacions organitzem la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya, amb la intenció de seguir estimulant una reflexió entre les forces d'esquerra sobre diversos temes de caire social, polític i internacional. L'edició 2010 se celebrarà del 12 al 16 de juliol a la Facultat de Geografia i Història de la Universitat de Barcelona, en ple barri del Raval.

Enguany els grans eixos temàtics que emmarcaran la universitat seran la gestió política, el debat filosòfic per arribar a una bona societat, els barris invisibles i els sectors socials més afectats per la crisi. Cada dia, la darrera sessió tindrà com a protagonistes autors de novel·la negra que utilitzen la seva obra com a eina de crítica i denúncia social.

Alguns dels ponents que participaran en l'edició d'enguany són: Joan Carles Gallego, Gemma Calvet, Vicenç Navarro, Sara Berbel, Juan Torres, Francesca Zapata, Ricard Gomà o Adela Ros, entre molts d'altres. ■ **JM Romero**

Per a més informació, podeu consultar:
www.upec.cat

Reestructurar les caixes: per què i per a qui?

Les caixes no tenen accionistes i, per tant, els beneficis es reparteixen a través de l'obra social al conjunt de la societat.

El sector de caixes a Catalunya va prenent forma amb la consolidació dels processos de fusions. Un procés que ha estat més lent del que inicialment es preveia, fet que ha posat més dificultat encara a la recuperació de la nostra economia per la falta d'accés al finançament de moltes empreses.

Després d'anys de creixement desmesurat a base de crèdit hipotecari, l'augment de la morositat, l'endeutament excessiu i el sobredimensionament de les xarxes d'oficines de moltes entitats es feia necessària la reestructuració del sector per poder recuperar l'accés al crèdit a les empreses i a les persones, i tornar a tenir els beneficis suficients per contribuir al desenvolupament territorial a través de l'obra social. Una part de la reestructuració es fa mitjançant processos de fusions entre caixes i altres sistemes d'agrupació com els SIP (Sistema Internacional de Protecció). Però aquest procés també comportarà la modificació de la llei que les regula, la LORCA per tal que les caixes que ho necessitin puguin reforçar els seus recursos propis i la solvència.

Aquests canvis legislatius en cap cas poden posar en risc la naturalesa jurídica de les caixes i la seva funció social, ni modificar l'actual marc competencial que atorga a les comunitats autònomes la funció de supervisió d'aquestes entitats.

Perill de privatització

Les caixes contribueixen al desenvolupament dels territoris on són presents a través de l'activitat financera i de l'obra social i eviten l'exclusió financera de les persones amb més dificultats. Per la seva naturalesa jurídica no tenen accionistes i, per tant, els beneficis es reparteixen a través de l'obra social al conjunt de la societat. La privatització de les caixes tindria efectes en el desenvolupament econòmic i social del nostre país. L'experiència d'altres països com Itàlia ens demostra com l'entrada de capital privat a les caixes d'estalvi en va comportar la desaparició i va provocar un augment de l'exclusió financera d'amplis sectors de la població. Per això, ara més que mai, cal preservar la naturalesa jurídica de les caixes i la seva funció social. ■ **Dolors Llobet**

CCOO aposta per fer compatible l'activitat de la mineria del Bages i el respecte amb el seu entorn natural

Des de temps immemorials s'han explotat jaciments de potassa a la comarca del Bages

D'allà s'extreu el clorur de sodi, que és la sal comuna. A principis del segle XX es va descobrir a Súria que el jaciment salí contenia també mineral potàssic, molt valorat com a fertilitzant. Es van obrir nous pous miners i va començar l'explotació comercial de la sal potàssica. Encara que l'any 1990 es va tancar la mina de Cardona, avui continuen les extraccions, concretament més d'un milió de tones anuals. Aquesta activitat genera una gran quantitat de residus salins, que provoquen un fort impacte visual i, el que és més preocupant, contribueix a la salinització de les aigües de la conca del Cardener-Llobregat.

Malgrat que en els anys 90 el consum mundial de potassa va experimentar una davallada, a partir del 2006 va començar a créixer la seva demanda per l'augment del consum en països com la Xina, el Brasil o l'Índia, i encara pot augmentar més fins al 2011. Les reserves mundials de potassa encara per explotar se situaven l'any 2002 en més de 8.000 milions de tones, de les quals un 2,2% corresponien a l'Estat espanyol, on actualment només funcionen les mines de Sallent, Súria i Balsareny, propietat d'Iberpotash, que pertany al grup Israel Chemicals Limited.

Salinització de les aigües

En un principi, el material de rebuig de les mines es quedava a l'interior d'aquestes i omplia les galeries que s'abandonaven, però a partir dels anys 50 el material es comença a acumular al costat de les instal·lacions mineres i crea el que es coneix com

runams salins o escombreres. Actualment hi ha al Bages cinc runams salins, que acumulen uns 70 milions de tones de residus. El vell problema de les aportacions salines a les aigües del Cardener i del Llobregat s'arrossega des dels inicis de les explotacions, a banda de les filtracions naturals. Cal dir que les aigües salinitzades són poc aptes per al reg agrícola, per a l'abastament de la població i per a alguns usos industrials. La sal dissolta no s'elimina amb els processos convencionals del tractament d'aigües, i la contaminació ha arribat fins a Barcelona.

Però l'activitat econòmica de la mineria de la potassa és cabdal per a la comarca del Bages. Genera uns 1.200 llocs de treball directes i uns 3.000 d'indirectes, i per això CCOO considera imprescindible fer compatible aquesta activitat amb el respecte al medi ambient. Sens dubte cal pal·liar la degradació ambiental derivada de les mines de potassa, però això passa per garantir la continuïtat de l'explotació minera. Només així es tindran els recursos econòmics i materials per afrontar amb garanties les importants millores ambientals a què s'han de sotmetre l'explotació de les mines i els residus que se'n deriven.

La mineria de la potassa genera uns 1.200 llocs de treball directes i uns 3.000 d'indirectes a la comarca

La problemàtica dels runams salins ha tingut una resposta ciutadana des de dues plataformes cíviques: Montsalat i Prou Sal! Totes dues parteixen de posicions de defensa del territori i el medi ambient, però la primera ho fa des d'un punt de vista més tècnic i la segona amb un discurs més social i amb clares divergències pel que fa al futur de l'activitat minera. Això xoca amb els plans d'Iberpotash d'expandir els runams salins davant el creixement de la demanda de potassa. La Generalitat ja està portant a terme actuacions a la zona, com ara la impermeabilització del runam de Vilafruns, ara inactiu.

Les actuacions correctores que s'han fet en els darrers anys han donat bons resultats, però ara, amb l'augment de la producció, segurament aquestes mesures seran insuficients. Per CCOO, cal respectar les normatives mediambientals, i el repte és fer compatible la continuïtat de l'activitat minera del Bages amb el respecte envers el seu entorn social i natural. ■

Un Primer de Maig reivindicatiu i internacionalista

CCOO de Catalunya, juntament amb UGT, ha celebrat la festa del Dia del treball amb un to reivindicatiu i internacionalista, en solidaritat amb els treballadors i treballadores de tot el món. Enguany el lema era "Per l'ocupació de qualitat i la protecció social", amb el qual es volia evidenciar la urgència de fer front a la crisi amb propostes però també la necessitat de respondre a qualsevol atac als drets socials o laborals.

A Barcelona prop de 50.000 persones van sortir al carrer aplaudint les propostes sindicals: contra les reformes per abaratir l'acomiadament o la retallada de drets a les pensions, per més treball estable i protecció per als desocupats o per un Estatut de Catalunya plenament legítim. En aquesta línia també es van produir les manifestacions de Tarragona, Lleida, Girona i Tortosa. ■

Commemoració del Dia de la salut en el treball

CCOO de Catalunya va reclamar, el passat 28 d'abril, més prevenció de riscos en el Dia internacional de la salut laboral. Amb el lema "La salut, el teu dret. CCOO, la teva força", el sindicat va celebrar una assemblea de delegats i delegades de prevenció en què es van analitzar els últims canvis i novetats en la legislació. Tot seguit va tenir lloc una concentració conjunta amb UGT davant la seu de la patronal Foment del Treball, a Barcelona. Aquí, el secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego, va criticar els empresaris que veuen les accions en matèria de salut laboral com una despesa. ■

ATLANTIS
assegurances

Amb ATLANTIS, si et quedes a l'atur, no has de renunciar a la teva assegurança

Ara, les nostres pòlisses inclouen, de forma gratuïta, la cobertura de Protecció d'Assegurances per Desocupació.

Auto | Llar | Accidents Personals | Vida | Caravanes

ATLANTIS és la primera entitat asseguradora que obté el distintiu EthSI, que certifica que complim criteris d'orientació ètica, solidaritat i responsabilitat social.

Avantatges exclusius per a afiliats/ades a

**Informa't a la teva delegació o al
901 500 400**

EXPOSICIÓ

Diputació de Barcelona
Rambla de Catalunya, 126

Del 6 de maig

al 15 de Juliol de 2010

De dilluns a divendres no festius,
de 10 a 20 h. Entrada lliure

MODERNITZACIÓ I CATALANISME

**LA DIPUTACIÓ
DE BARCELONA
ARA FA 100 ANYS**

Aquesta exposició presenta el paper de la
Diputació de Barcelona en la construcció
de la Catalunya moderna.

www.diba.cat

**Diputació
Barcelona**

6a Trobada A3Bandes

Els dies 21, 22 i 23 de maig, a Palma de Mallorca, va tenir lloc la 6a Trobada de Joves Sindicalistes de CCOO del País Valencià, les Illes Balears i Catalunya, la Trobada A3Bandes.

Aquesta trobada és fruit d'un protocol de col·laboració, signat pels responsables de joventut de les tres organitzacions, l'any 2004.

Durant la trobada, que ha comptat amb la participació dels secretaris generals de les tres confederacions, una trentena de joves delegats i delegades han discutit i treballat amb la voluntat d'extreure conclusions i propostes al voltant de temes com l'Estat del benestar, la fiscalitat i qüestions més internes com la relació entre la comunicació i l'acció sindical. ■

La Generalitat incompleix l'Acord de mesures per a l'ocupació juvenil

El passat mes de setembre de 2009, Acció Jove – Joves de CCOO de Catalunya vam signar amb la Generalitat de Catalunya l'Acord de mesures per a l'ocupació juvenil (AMoj). Aquest Acord va resultar un punt d'inflexió en l'elaboració de les polítiques d'ocupació destinades als i les joves que, fins ara, s'havien dut a terme des de l'Administració. Per començar, per primer cop hi havia garantia de transversalitat i interdepartamentalitat, a més de recursos econòmics específics per a les accions recollides.

El passat mes de gener, però, des de la Conselleria de Treball es va decidir tirar pel dret i eliminar, unilateralment, les convocatòries d'uns dels pocs programes destinats quasi íntegrament als i les joves més desfavorits: les escoles taller, cases d'oficis i tallers ocupacionals, tot i que havien quedat inclosos en l'AMoj. D'aquesta manera, la consellera de Treball incomplia l'acord signat, ja que eliminava una de les principals línies d'actuació i deixava sense protecció els joves que pateixen un més alt risc d'exclusió social, deixava sense feina prop de 1.500 professionals i donava com a única alternativa, per als dos col·lectius, els plans d'ocupació locals.

Propostes improvisades

Davant la ràpida resposta dels sindicats i el col·lectiu de professionals, que ens vam constituir en una plataforma per treballar

de manera coordinada, es van començar a llançar propostes improvisades per part de la Conselleria, amb la intenció d'esmenar l'errada.

Ara per ara, tenim sobre la taula una sèrie de propostes per a la substitució dels antics programes, una de les quals continua sent els plans d'ocupació local, tot i que amb especificitats per garantir la incorporació de joves. En segon lloc, se'ns ha presentat una renovació dels programes de les cases d'oficis, amb la voluntat d'adequar-les més a les actuals necessitats (energies renovables, TIC...). I, finalment, un incipient Projecte SUMA, que pretén combinar formació i pràctiques en empreses.

En aquests moments, ens trobem a l'espera d'una major concreció d'aquests programes per part de la Conselleria. De moment, creiem que hem aconseguit fer un pas endavant amb la no-eliminació dels programes combinats de formació i treball i amb la voluntat expressa de la consellera de Treball de trobar una sortida digna a la situació dels i les professionals, amb la reubicació en aquests nous programes. I continuarem treballant perquè les presses que sembla que tenen al Departament de Treball no impedeixin fer un debat serè per garantir unes bones polítiques d'ocupació i el compliment de l'Acord de mesures per l'ocupació juvenil i exigint que es respectin els espais de concertació. ■ **Tània Pérez**

CCOO treballa pel reconeixement de les diferències entre dones i homes en la salut

Des de 1987 se celebra arreu del món el 28 de maig com a Dia internacional d'acció per a la salut de les dones, una data de reflexió i de reivindicació. Des de fa anys, el sindicat treballa per fer visibles les diferències de gènere en la salut i l'atenció sanitària i per constatar les desigualtats existents envers les dones.

És que tradicionalment les diferències biològiques entre homes i dones servien com a argument per explicar les desigualtats. S'ignoraven les diferències psicològiques i socials o els rols diferents entre homes i dones per explicar per què pot haver-hi una incidència més gran cap a certes malalties.

Per actuar sobre la millora de la salut de les dones des d'una perspectiva global de gènere, organitzacions associades al voltant de la Xarxa de Dones per a la Salut, de la qual forma part CCOO, han fet una sèrie de propostes. Entre elles hi ha l'eliminació de la violència cap a les dones actuant des de la promoció i la prevenció en diferents àmbits, l'aplicació a Catalunya de la Llei de salut sexual i reproductiva, o la millora de l'atenció envers les dones, sense medicalitzar processos naturals com ara part o menopausa, atenent problemàtiques de salut mental des de la promoció i la prevenció, o la prevenció del càncer de coll d'úter sense donar vacunes innecessàries. Des de CCOO, a més, es vol que l'avaluació de riscos laborals i els plans preventius a les empreses siguin sensibles a les diferències biològiques i a les desigualtats de gènere. ■

L'Anoia acull la XIX Escola d'Estiu de CCOO de Catalunya

L'Anoia ha acollit la XIX Escola d'Estiu de CCOO de Catalunya. Aquest element simbolitza la voluntat confederal de donar suport a un territori i als treballadors i treballadores d'una comarca durament castigada pel tancament d'empreses de sectors industrials, i amb unes taxes absolutes d'atur que superen la mitjana de Catalunya, en nombre de persones registrades sobre la població potencialment activa.

L'Escola ha tingut com a eix central els nous reptes que té el sindicalisme català davant la nova etapa que comença, com són el repte de l'empresa i l'economia catalana; l'educació, la formació i la qualificació dels treballadors, una clau pel canvi de model productiu; els reptes territorials d'un país desequilibrat i la transformació de la informació i la comunicació en una societat i un país en canvi. La conferència inaugural va versar sobre els valors i el futur del sindicalisme, en una aposta per transmetre els valors de l'ètica i la transformació social, i on també va tenir un moment destacat la reflexió sobre les estratègies i la resposta sindical al resultat del diàleg social entre Govern, patronal i sindicats.

L'any passat, l'Escola d'Estiu, "Com sortir enfortits de la crisi", es va celebrar a Sant Antoni de Calonge

L'objectiu d'aquestes sessions de formació i reflexió sindical, en què vam comptar amb la participació i el concurs de persones externes al sindicat i molt qualificades, és l'aprofitament d'aquest espai per continuar construint el nostre relat, el diagnòstic i les alternatives a l'actual situació social i econòmica, en un context en què l'evolució de les dades econòmiques i les polítiques plantejades pels poders públics ens obliguen a tenir definida una estratègia sostinguda de negociació, capacitat de proposta i mobilització social. ■ **Josep Maria Romero**

Odont[®] QUALITY

CLÍNiques DENTALS

CONDICIONS ESPECIALS
AFILIATS I AFILIADES

UNA BOCA SANA I CUIDADA...

*i segueix amb
la teva vida*

Si ets afiliat o afiliada de **CCOO**, ara tú i els teus familiars podreu gaudir de serveis gratuïts i preus especials a les clíniques dentals **Odontquality**

SERVEIS GRATUÏTS

Visita i diagnòstic odontologia general	Fluoritzacions
Diagnòstic d'ortodòncies (aparells correctors)	Radiografies intrabucales
	Diagnòstic implantològic

SERVEIS A PREU FIX

Higiene bucal (neteja + revisió per sessió): **20€**
 Extracció simple de peces bucal: **20€**

FINANÇAMENT SENSE INTERESSOS

www.odontquality.cat
I A MÉS
25% DESCOMPTE
EN LA RESTA DE TRACTAMENTS

5 CLÍNiques AMB TOTES LES ESPECIALITATS	BARCELONA: Roger de Flor, 271 Tel.: 93 459 06 07	HOSPITALET: Av. Ponent, 19 Tel.: 93 448 21 23	SABADELL: Via Alexandra, 12 - 14 Tel.: 93 724 40 99	GIRONA: Av. Sant Francesc 21, 3º A Tel.: 972 41 02 05	FIGUERES: Caamaño 4, 1º 2º Tel.: 972 67 29 28

LA FRASE **Juan Guinart, sacerdot caputxí a Colòmbia:****“No hay escasez de alimentos, hay abundancia de egoístas.”**

TROBADA

CCOO de Catalunya, Galícia**i Euskadi organitzen la jornada sindical Galeuscat**

DEBAT

Participa en el debat “Mercat, globalització i nació”

REFLEXIÓ

Hi ha pecats que són delictes

CCOO de Catalunya, Galícia i Euskadi han organitzat un espai conjunt de trobada, la jornada sindical Galeuscat, amb la participació de la Confederació Sindical de CCOO d'Espanya. Enguany s'ha celebrat a Bilbao.

En aquesta jornada de treball, que es pretén que sigui de periodicitat anual, es va abordar la necessitat d'articular un espai d'intercanvi d'experiències en matèria d'acció sindical, diagnòstic compartit de la situació socioeconòmica i de mesures de concertació social existents en cada territori. La jornada també va servir per contextualitzar les realitats de cada una de les tres nacionalitats històriques i reafirmar la defensa de CCOO dels drets nacionals i autonòmics dels pobles d'un Estat divers i plural com és el nostre. ■

A propòsit del debat sobre la unitat de mercat i el model d'Estat, el Seminari Salvador Seguí, dins de la Fundació Cipriano García - CCOO de Catalunya, ha realitzat un document obert, “Mercat, globalització i nació”, al qual podeu realitzar les vostres aportacions a través del web <http://www.ccoo.cat/salvadorsegui>, fins a l'onze de setembre, perquè puguin ser incorporades al document que es veurà als òrgans de direcció sindical.

El document està estructurat en dues parts. En la primera s'analitzen les conseqüències que es deriven dels processos de passar d'un Estat centralista a un Estat autonòmic i de la incorporació d'Espanya a la Unió Europea, i una segona part en la qual es plantegen la posició i les propostes de CCOO de Catalunya.

Aquesta és una nova experiència participativa en la reflexió i el debat per a l'elaboració de propostes que ens permetin aprofundir en el sindicalisme de classe i nacional que representa Comissions Obreres, que ja vam iniciar amb el debat sobre l'ús social de la llengua catalana. ■ **Rosa Sans**

En els últims temps els mitjans de comunicació es van fent ressò de casos de pederàstia i altres abusos sexuals comesos per capellans o bisbes en el si de l'Església catòlica, i que les jerarquies eclesiàstiques han volgut negar, ocultar o restringir-ne el càstig a qui els ha comès en el si de la mateixa Església, normalment amb trasllat de diòcesi.

No toca jutjar creences, ni ser clerical o anticlerical de cap religió, el que toca és recordar que en les societats actuals tots els ciutadans i ciutadanes som iguals davant la llei, amb independència de les nostres creences religioses, les nostres idees polítiques o la pertinença a diferents organitzacions.

No sóc ningú per dir el que és pecat o no ho és, però em considero amb tota la legitimitat per entendre que la pederàstia o la violació en l'Església és un delictes i que qui el coneix i no el denuncia a les autoritats, també comet el delictes d'encobriment, i com més amunt de la jerarquia esigui, més greu és aquest delictes. ■ **Xesús González**

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez

**WWW.GENCAT.CAT/
EQUIPAMENTS**

**15.000 EQUIPAMENTS DE TOT CATALUNYA.
TOT EL QUE BUSQUES, A UN SOL CLIC.**

343 noves escoles i fins a 15.000 equipaments de tot Catalunya ara estan al nou portal de la Generalitat de Catalunya, des d'on podràs accedir de forma fàcil i còmoda a la informació bàsica sobre els equipaments públics i concertats. Troba tot el que busques amb un sol clic o ara, també, des del teu telèfon mòbil.

Escola Pere IV de Barcelona

**Generalitat
de Catalunya**

som-hi